

Baraković Emir
Mustafe Hukića 33
75 000, Tuzla
Tel: 060 306 1480
e-mail: emir.bar@gmail.com

Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH
Kraljice Jelene 88
71 000, Sarajevo

Predmet: Odgovor na vaše Obavještenje broj: UDT DI 012102 22

Poštovani,

Jednostavno vam moram odgovoriti na vaše obavještenje jer je isto prvenstveno nevjerovatno, zatim je direktnoj suprotnosti sa logikom i logičkim zaključivanjem, osnovnim načelima Zakona o parničnom postupku FBiH i odredbama istog zakona (tačnije člana 10., člana 217. stav 4. i stav 5., kao i člana 420.), zatim Ustavu BiH i na kraju odredbi člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i i osnovnim slobodama, i to iz sljedećih razloga:

U predmetu 65 0 Rs 704159 21 Rsž navodite da je odugvlačenje potrebno dokazati i utvrditi da je uzrokovano namjerno, neopravdanim i upornim postupanjem nosioca pravosudne funkcije, odnosno subjektivnu odgovornost sudije. Ističem da navedeno uopšte nije od značaja jer je u suprotnosti sa gore navedenim pozitivnim normama, što je ustanovio i Ustavni sud u svojoj odluci po apelaciji broj **AP 303/16**, objavljenoj u službenom glasniku BiH broj: 24/16. ista je i dostavljena Visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH radi preduzimanja mjera iz njegove nadležnosti u skladu sa ovom odlukom. U navedenoj odluci navodi da smatra da **javna vlast** ni na jednom nivou BiH nije provela adekvatne mjere kojima bi se poboljšala situacija u slučajevima dužine trajanja radnih sporova, te da je navedeni problem **posljedica sistemskih nedostataka u organiziranju pravosuđa i efektivnom ostvarivanju nadležnosti iz ove oblasti**. Te navodi niz odluka Evropskog suda za ljudska prava u predmetima kao što je Surmeli protiv Njemačke (presuda broj: 75529/01 st. 97-101, ECHR 2006-VII) i druge, u kojoj se navodi nedostatak učinkovitosti pravnih lijekova u vezi sa povredom dužine sudskog postupka. U ovoj odluci ustavni sud smatra da VSTV treba da poduzme daljnje mjere kako bi se otklonile navedene manjkavosti, **te navodi da hronična opterećenost sudova nije opravdanje. Očigledno je da takve mjere nisu preduzete, što je vidljivo iz navedenog predmeta**, kao i brojnih drugih predmeta što je i potvrdio kantonalni sud u odgovoru na moju prvu urgenciju. Zatim i niz drugih odluka Ustavnog suda kao što je odluka po apelaciji broj 2296/20 i mnoge druge, kao i mnoge druge odluke Evropskog suda za ljudska prava vezane za povredu odredbe člana 6. stav 1. Evropske konvencije u sudskim postupcima u BiH.

U drugom dijelu pritužbe na navedenu presudu prvostepenog suda i postupajućeg sudije nije traženo preispitivanje, ukidanje niiti mjenjanje presude. Nego je traženo da se ustanovi povreda postupajućeg sudije koja se može podvesti pod odredbu člana 56. stav 23. zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. **Jer sudija koji u obrazloženju presude u PARNIČNOM postupku navodi da postoje OSNOVI SUMNJE da je učinjeno krivično djelo a isto ne prijavi, te postupava suprotno odredbi člana 228. stav 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH.** Te na taj način u najmanju ruku dovodi u pitanje povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet sudstva.

Što se tiče predmeta broj 32 0 Rs 394879 21 Rs, vaše obrazloženje je više nego nerealno i neshvatljivo jer postupajući sudija nakog uloženog prigovora od strane tužitelja/mene zove sudskog vještaka i vještačenje se održava u roku od petnaest do dvadeset dana od pritužbe. **Pitanje, zar tako nije mogla odma postupiti (naložiti vještaku) već nakon prvog odlaganja?** Pri tome ću citirati i odredbu člana 11. stav 4. i stav 5. Zakona o zabrani diskriminacije u BiH „(4) Sud i drugi organi primjenjuju načelo hitnosti u svim postupcima u kojima se ispituju tvrdnje o počinjenoj diskriminaciji. (5) U skladu s općim pravilima postupka, sud i drugi organi dužni su preduzeti sve neophodne mjere kojima će se osigurati da se postupci u kojima se ispituju tvrdnje o počinjenoj diskriminaciji provedu hitno i okončaju u najkraćem mogućem roku. **Ovdje ću naglasiti dio koji glasi da su sud i drugi organi u postupku DUŽNI preuzeti sve neophodne mjere da se postupak okonča u NAJKRAĆEM mogućem roku.** Sada je već prošlo 1 petnaest (15) mjeseci a nije ni započeta glavna rasprava, te ne vidim koje su mjere poduzete u cilju efikasnog vođenja postupka.

Na kraju, oba navedena predmeta su uveliko prešla sve okvire Aneksa Pravilnika o vremenskom okviru za postupanje po predmetima u sudovima i tužilaštvima u BiH, jer su optimalni rokovi za oba predmeta 180 dana. Tako u prvonavedenom predmetu uzimajući u obzir više glavnih rasprava i rokove po 35 dana maksimum za svaku sljedeću održanu glavnu raspravu (**bez uzimanja u obzir da ja nisam imao niti jednog svjedoka jer mi je cilj bio da što prije okončam spor, da je tuženi imao više svjedoka koji nisu uredno pozivani niti su se uredno odazivali pozivima i da su glavne rasprave odgađane njihovom krivicom, te da se na taj način odugovlačio postupak, a postupajući sudija niti u jednom trenutku nije poduzeo niti jednu konkretnu i adekvatnu mjeru**) sudiji je bilo potrebno dvije i po godine (**oko 900 dana**) da donese prvostepenu presudu. Zatim optimalni rok u drugostepenim parničnim predmetima koji je 207 dana, sada je već prošla godina i po (**preko 500 dana**) i nažalost proći će najmanje još toliko.

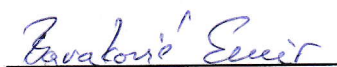
U drugonavedenom predmetu je već prošlo oko 15 mjeseci što sam i naveo (**oko 450 dana**) a nije ni započeta glavna rasprava.

Tako da sve gore navedeno potvrđuje moj početak ovog odgovora na vaše obavještenje, u oba slučaja sud se ne pridržava osnovnih načela, vremenskih okvira, zakoskih i ustavnih odredbi, kao ni odredbi Evropske konvencije o ljudskim pravima. Zato mi je vaše objašnjenje nelogično, nerazumljivo i po mom mišljenju a kako sam naveo i mišljenju Ustavnog suda i pravno neutemeljeno. **Ovako se totalno obezvrijeđuje smisao sudske zaštite.**

Ne očekujem da ću išta postići sa ovim odgovorom, ali ću sigurno jednoga dana kada navedene povrede utvrdi Ustavni sud ili Evropski sud za ljudska prava definitivno iste javno objaviti, sa svim uregencijama i pritužbama, kao i odgovorima i obavještenjima na iste. Zbog ovakvih i sličnih stvari sam sa prijateljima i osnovao udruženje “Ne diskriminacija – ne mobbing” sa ciljem zaštite i promocije ljudskih prava.

S poštovanjem,

U Tuzli, 30.06.2022. godine.

Baraković Emir